

Vršovice 20.9.2009

Pozdrav: Sestry a bratři, shromáždili jsme se ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 161 sl. 1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodine, nakloň ucho, odpověz mi. Spas, můj Bože, svého služebníka, který v Tebe doufá. Ž 86,1a.2b

Píseň: 613

Modlitba: Pane Bože, přicházíme a vyznáváme před Tebou svou zapletenost do všech možných našich labyrintů. Vyznáváme, jak jsme zamotaní do svých vlastní strachů a obav z věcí a dějů kolem nás a jak málo umíme svědčit svým životem o naději ukotvené v jistotě víry v Tvou mocnou přítomnost. Dnes Ti chceme děkovat a radovat se z toho, že do našich zmatků, strachů, do naší zloby a ukřivděnosti vstupuješ s pozváním ke svému stolu. Že k nám přicházíš se svým odpuštěním i posilou na cestu k plnému, dospělému životu. Životu otevřenému pro Tvé slovo a pro člověka vedle nás. Děkujeme Ti, že tento zázrak smíme prožívat v našem sborovém společenství. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S233 Odpust'

Čtení: Př 1,20-33

Píseň: 680 Nás zavolal jsi, Pane

Text: Mk 9,30-37

Haleluja. Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy. Haleluja. Ž 92,2

Je to zvláštní text, který jsme slyšeli v 1. čtení z knihy Přísloví. Slyšeli jsme o velikém naléhání Moudrosti, o výzvě, aby ji posluchači vzali vážně, aby neignorovali její volání. Je to pro nás nezvyklé, není to běžný text, který by byl vybírán pro bohoslužby a my se ptáme, co to znamená. Co si z toho můžeme odnést.

Minulou neděli jsme mnozí z nás byli ve sboru na Vinohradech na rozloučení s bratrem Jiřím Kadlecem. A prof. Pokorný vybral jako základ

kázání text z mudroslovné knihy Sirachovec. A pomocí tohoto textu i celé knihy vykreslil před očima posluchačů celý Jiřího život. Pomocí drobností, které vytvářejí celkovou mozaiku. Viděli jsme lásku k přírodě, důraz na poctivou práci, poctivost jako takovou. Bez ohledu na převrácení zásadních hodnot ve společnosti. A právě tato mozaika, její jednotlivé kamínky - to je moudrost. Umění žít. To je smysl moudrosti, jak ji nacházíme v Písmu. Pohled moudrého člověka na svět je bez iluzí, ale to neznamená, že přijímá hodnoty, které se mu nabízí jako výhodné, že se s nimi smíruje. Moudrý člověk rozpoznává, v čem spočívá životní štěstí a svůj život podle toho orientuje. Písmo mluví o dopadu do obyčejných životních situací. Tam se projevuje moudrost. Okouzličo mě, když jsem objevil, že prorok Izajáš přisuzuje moudrost každému opravdu schopnému řemeslníkovi.

Neokázalý, poctivý život, ve kterém se projevuje „bázeň před Hospodinem. To se nám objevuje před očima, když hovoříme o moudrém člověku. Takoví lidé nás přitahují, takoví lidé jsou pro své okolí oporou. To jsme si ostatně mohli uvědomit právě minulou neděli při vzpomínce na bratra Jiřího Kadlece, ale i při vzpomínkách na mnohé další.

Je to zvláštní konfrontace dvou textů - z knihy Přísloví a z Markova evangelia. Ve světle tohoto rozhovoru, ve světle zamyšlení nad hodnotami, které naplňují život smyslem, nasloucháme dialogu Ježíše s učedníky. Ten je zasazen do bezprostřední blízkosti příběhu Ježíšova proměnění na hoře. Tedy velkého náboženského zážitku. Tři z učedníků - Petr, Jakub a Jan byli přítomni Božimu zjevení. Božimu přiznání k Ježíšovi. Prožili něco vyjimečného, ujištění, že Ježíš z Nazareta je na Boží straně. Ale to, co mají před sebou a my s nimi, je zpracování této skutečnosti, promítnutí do života.

A to se ukazuje jako problém. Hned vzápětí vidíme učedníky, jak nejsou schopni pomoci nemocnému chlapci, nechápou slova o utrpení, kterým musí Ježíš projít a přou se o to, komu bude patřit nejdůležitější místo v Boží budoucnosti. Tragikmické - a nám v uších znovu zazní rozhořčená slova Moudrosti z textu, který četla Lucka.

To, čeho jsme tu svědky, je konflikt mezi Boží moudrostí a koktejlem náboženského nadšení s moudrostí tohoto světa. Velice trefně to shrnuje apoštol Pavel ve svém prvním listě do Korintu: „Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží. ... Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho

moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.“ Je smutné a příznačné, že náboženský entuziasmus, který prožívali učedníci i mnozí ve sboru v Korintu, nezabránil a nebrání přikývnutí na velice prostou logiku světa. Lidskou soběstřednost. To tady máme jako na dlani.

Ve společnosti té doby, v římské společnosti, platil velice prostý pohled na život - můj život má hodnotu tehdy, když je ceněn mým okolím. To bylo hnacím motorem, tomu byla podřízena výchova, výuka. A najednou to jakoby prosáklo do myšlení učedníků. Ježíš mluví o utrpení, učedníci v náboženském nadšení o pozicích. Ježíš jako odpověď přivádí dítě, staví je doprostřed kruhu učedníků a ukazuje svoje měřítko hodnot: „Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“

Tím Ježíš velice jasně upozorňuje na dvě věci. Jednak tady nestaví základní kámen pro teorii „vše pro dítě“. On zcela jednoduše převrací pohled společnosti. Dítě bylo tehdy na nejnižších příčkách společenského žebříčku. Někoho takového přijmout, to se vskutku nevyplatí. A za druhé - Ježíš nemluví o náboženských pocitech, neodkazuje na zážitek z hory, on mluví o životě. Ježíš je nejvyšší Moudrostí, je skutečným zjevením Boží moudrosti. Vede k životu, nabízí život.

Je to zvláštní, je to nečekané, mluví na jednu stranu o tom, že život jde někudy jinudy, než bychom rádi, než by se nám líbilo a na druhou stranu nabízí radost z obyčejných věcí, u kterých zapomínáme na to, že je možné se z nich radovat, že patří do života, který Pán Bůh nabízí. Odbourává logiku světa a nabízí svoji. Vstupuje do našich otázek a pochybností. Do chvatu našeho života, ve kterém nám utíkají důležité věci a my to víme a netušíme, jak se máme zastavit. Fascinují nás postavy jako je Dostojevského kníže Myškin, jsme okouzleni krásným podobenstvím dětské knihy Děvčátko Momo a ztracený čas - prostě lidé, kteří jdou proti logice tlaků společnosti kolem sebe. Ale my do této logiky padáme stále znovu. Přijetí dítěte, přijetí toho, který je nevýhodný - to není nabádání k jakémusi odchodu do úplně jiného života. Za tím je úplně obyčejná ochota udělat si čas pro své nejbližší, něco, co se neocení, protože to jakoby není vidět. Začínáme si to uvědomovat právě právě v církvi, ve které byl a je tlak na jakési efektnější výkony pro bližní než je otevřenost právě pro ty nejbližší. A najednou vidíme, že z té prosté otevřenosti v rodině roste ochota být tu i pro přátele, pro sbor, pro kolegy v práci,

otevřenost, kde přátelství stojí výš než názorové rozdíly. Za Ježíšovými slovy je výzva k životní poctivosti, prosté vědomí důležitosti poctivé práce. Ano, může tam být i profesní kariéra. Obyčejné věci. Za tím vším je schopnost se zastavit a uvědomit si hodnotu věcí kolem sebe. Srovnat si je tak, jak jsme se nad tím zamýšleli při Soniččině křtu. Žít podle biblické moudrosti.

Ježíš přichází a ukazuje, že takový život nemusí být přijímán okolím. Naše doba je příliš rychlá na tyto důrazy. A taková, zdá se, byla každá doba. Ježíš mluví o utrpení, které ho čeká. Utrpení, které mu přinese odmítnutí na všech rovinách - lidské i náboženské. Království Boží neznamena úspěch podle logiky světa, neznamena to, co bychom si tak přáli - absenci trápení, poklidný život, prosazení práva tak, aby darebáci byli jasně potrestaní... A přece je Ježíš tím, který je skutečnou Boží Moudrostí. Přece přináší život, který stojí za to žít a ukazuje cestu. A my za to můžeme děkovat, můžeme děkovat za svědectví těch, kteří to pochopili a žili. Je to možné - ne proto, že bychom se někdy dobrali k jakési dokonalé moudrosti. Smíme tomu věřit pro to, co vyznal apoštol Pavel. „Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.“ Amen.

Píseň: 446 Moudrosti poklad z nebe

Vyznání vin: Chceme přijmout pozvání, které nám náš Pán nabízí. Chceme přijmout nabídku se ztišit a odevzdat všechno, co nás tíží a trápí. Chceme přijmout nabídku vyznat všechny svoje viny, svůj hřích a těšit se z Boží nabídky odpuštění a nového, svobodného, dospělého života.

Vyznávejme tedy společně:

Pane, vyznáváme, že podléháme tlaku, který je kolem nás upleten i který jsme sami vytvořili. Vyznáváme, že jsme na tom stejně jako všichni lidé a neumíme svědčit o nabídce života, kterou přinesl Tvůj Syn a náš Spasitel Ježíš Kristus. Potvrďme, bratři a sestry, své vyznání hlasitým: Vyznáváme.

A přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechny hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Pro každého z nás platí slovo milosti, slovo potěšení, jak nám ho předává prorok Ozeáš:

Zamiloval jsem si tě, lide můj, a zavolal jsem tě jako svého syna, abys vyšel z otroctví, praví Hospodin.

Cožpak bych se tě mohl vzdát?

Nedám průchod svému hněvu, protože jsem Bůh a ne člověk.

Jsem Svatý uprostřed tebe a nepřicházím s hněvivostí.

Pozdravení pokoje: O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 246 Přišlo k nám padlým spasení

Eucharistická modlitba: Pane, Ty nás zveš ke své hostině:

k chlebu života,  
k nápoji radosti.

Děkujeme Tobě,  
který jsi stvořil a uchováváš svět,  
za všechny lidi,  
kteří nás ochraňují a pomáhají nám.

Děkujeme Ti  
za Ježíše, Tvého Syna,  
který nás osvobodil  
ze strachu a viny.

Děkujeme Ti  
za Tvého Ducha,  
který nám dodává odvahu  
věřit a doufat.

Spolu se všemi tvory  
oslavujeme Tvou velikost a krásu,  
připojujeme se k chvalozpěvu andělů  
a voláme:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, kerý přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli píti budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Vyznání víry: Pane Bože, stojíme před Tebou, radujeme se z Tvého pozvání a spolu s celým Tvým lidem, v jednotě s křesťany všech generací, národů a konfesí vyznáváme svoji víru slovy apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň

308

461

Pozvání: Hospodin řekl svému lidu: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou. I my se smíme nyní odvážit přistoupit ke stolu, který je pro nás připraven.

Přijímání: Společenství těla Kristova.

Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné. Římanům 5:5n

Ježíš nás ujišťuje: "Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši Otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa." J 6,47-51

Ježíš nás ujišťuje: "Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den." J 6,53n

Píseň: 408 1-4.11 Všech věků mocný Králi

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Povzbuzení: Pohledte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic - aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem. Vy však jste z Boží moci v Kristu Ježíši; on se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením, jak je psáno: `Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu´. 1K 1,26-31

Požehnání: Sám pak Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši a tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pana Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní. Amen.

1Te 5,23n

Píseň: 618 Modré nebe, slunce zář